

idet Landsbyen ikke deeltager i de paa Kjøbstaden faldbende Udgifter af denne Art, men derimod bidrager til Retsvidnelønnen for Horns Herred, ligesom Delinqventomkostningerne for Landsbyens Bedkommende udredes af Amtsreparitionsfonden. Det har fremdeles ifølge Cancelli-Brom. af 11te Januar 1812 hidtil ikke været tilladt nogen Haandværker at nedsette sig i Udesundby, medmindre han tog Borgerskab i Frederiksfund, i hvilket Tilfælde Paagjaldende ogsaa har maattet svare alle borgerlige Tyngder til denne Kjøbstad. Fremdeles er der hidtil blevet afkrævet de i Frederiksfund ansatte Embedsmænd, som have Bopæl i Udesundby, saavel som de Personer, der have løst Borgerkab i Frederiksfund, men have Bopæl i Udesundby, Bidrag efter Formue og Leilighed til Kjøbstaden, men derimod ikke til Landcommunen, naar undtages, at de sidstnævnte Personer, forsaavidt de eie de af dem behøvede Huse i Udesundby, have, ligesom Huusmændene sammesteds, tillige svaret 32 $\frac{1}{2}$ aarlig i Fattigskat til Landcommunen. Endvidere har der med Hensyn til Communernes gjensidige Forhold i Henseende til Fattigforsørgelse dannet sig en Praxis, som Indenrigsministeriet, uagtet der ikke for samme kunde paavises noget retligt Grundlag, hidtil ikke har villet kuldkaste, og hvorefter ikke alene de Beboere af Udesundby, som have Borgerkab i Frederiksfund, men tillige deres Tyende, Svende og Dreng, som ere i fast Arbeide hos dem, henhøre under Frederiksfund Fattigvæsens Forsørgelse. Endelig kan endnu bemærkes, at Børn af Beboerne af Udesundby optages i Frederiksfunds Skole og at Udgifterne til Udesundbyes Lygte- og Vagtvæsen afholdes af Kjøbstaden.

Fra Udesundbyes Beboere er der alt for flere Aar tilbage, navnlig i 1853 og 1855, fremkommet Forslag til en Forandring i den saaledes bestaaende Ordning, idet de have andraget paa en Indlemmelse af Landsbyen i Kjøbstaden, og herfor har ogsaa den daværende Amtmand over Frederiksborg Amt i en til Ministeriet afgiven Erklæring af 18de Februar 1857 udtalt sig. Det er i denne Erklæring fremhævet, at det forholder sig, som anført, at Frederiksfunds Kjøbstads Grund er saa indskrænket, at ingen Udvidelse af Byen paa dens

eget Territorium lader sig iværksætte, og dette Gavn har man i sin Tid søgt afhjulpet ved at give Haandværkerne i Frederiksfund Ret til at have Bopæl i Udesundby, men dette sidste Forhold har i flere Retninger medført Abnormiteter, navnlig med Hensyn til Fattigforsørgelsen, som det var ønskeligt at see ophævede. Udesundby har nemlig ikke kunnet undgaae at lide under den i Frederiksfund tilstedeværende Mangel paa Byggeplads, idet Dagleiere og andre Arbeidsfolk — til hvilken Klasse Fattigvæsenet fornemmelig maa yde sine Bidrag — der have deres Erhverv i Kjøbstaden, nødvendigviis have maattet søge deres Bopæl udenfor Kjøbstaden i Landsbyen og altsaa, naar Erhvervet horte op og Trangen indfandt sig, falde Landcommunen til Byrde. Ligesom det derfor upaatvibeligt interesserer Udesundby fra Communens Standpunkt, at en saa stor Deel af denne By indlemmes under Kjøbstaden, at der bliver tilstrækkelig Huusleilighed og Byggeplads indenfor Kjøbstadens egne Grændser, saaledes maa det ogsaa indrømmes, at en saadan Udvidelse vilde være til Fordeel for de paagjaldende Beboere, der paa den Maade inddrages under Kjøbstaden. Det er nemlig umiskjendeligt, at Frederiksfund i de senere Aar har været i Opkomst og da Byen er omgivet af et fortrinligt Opland, er det at antage, at den fremdeles vilde kunne gaae frem i Handel og Virksomhed, naar Betingelserne isvrigt ere tilstede, og altsaa ogsaa afgive forøget Erhverv for Næringsdrivende. Saalænge imidlertid den nuværende snevre Begrændsning af Byens Grund bestaaer, der forhindrer Handlende og Professionister, som ellers dertil kunne have Lyst, fra at nedsette sig, ligger deri en ikke uvæsenlig Hindring for Kjøbstadens Udvikling. Denne Hindring vil formeentlig bekvemt kunne hæves ved at henlægge Landsbyen Udesundby under Kjøbstaden, og en saadan Foranstaltning vilde upaatvibelig inden ret lang Tid af Kjøbstadens Beboere blive erkjendt for at være til deres eget Gavn. Af de Byrder, der ved en eventuel Indlemmelse af Landsbyen under Kjøbstaden vilde paaføres denne, vilde den største sandsynligviis blive den forøgede Fattigforsørgelse, men herover kan Frederiksfund ikke have Anledning til at beklage sig, eftersom det er en saavel i Lov som